

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Braun August, 2. Dawid Józef, 3. Grabowski Stanisław, 4. Gruchała Bazyli, 5. Miksiewicz Bolesław, 6. Murawski Franciszek, 7. Rajkowski Marian, 8. Sawicki Stanisław, 9. Sobczyk Tadeusz, 10. Werner Stefan, 11. Wróbel Jan.

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

12. Augustynowicz Aleksander, 13. Diwosz Helena, 14. Domarus Bronisław, 15. Drawc Franciszek, 16. Figura Franciszek, 17. Jarosz Antonina, 18. Jaskólski Edward, 19. Jonca Władysław, 20. Klusek Maria, 21. Kopania Stanisława, 22. Kowalski Władysław, 23. Małecki Stefan, 24. Schreder Augustyn, 25. Stasiak Władysław.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

462

Nr 4/127/52.

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 17 marca 1952 r.

o nadaniu odznaczeń państwowych.

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.)

Na wniosek Ministra Rolnictwa — za zasługi w pracy zawodowej — odznaczeni zostają:

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Bochenek Tadeusz, 2. Buczuński Stefan, 3. Gliśtak Wincenty, 4. Momot Stanisław, 5. Myśliwiec Mieczysław, 6. Nowak Antonina, 7. Panek Wawrzyniec, 8. Tekielak Antoni.

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

9. Bolek Franciszka, 10. Kapuśniak Janina, 11. Kozłowski Stefan, 12. Leśniak Helena, 13. Siwor Jan, 14. Stryniak Franciszek, 15. Woszczyna Maria, 16. Zemanek Adolf.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

463

Nr 4/131/52.

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 17 marca 1952 r.

o nadaniu odznaczeń państwowych.

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.)

Na wniosek Ministra Rolnictwa — za zasługi w pracy zawodowej — odznaczeni zostają:

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Dawidowicz Jerzy, 2. Gawryluk Łukasz, 3. Grabowski Bolesław, 4. Gregoruk Stefan, 5. Jabłońska Ma-

ria, 6. Kuczko Mikołaj, 7. Lasota Leon, 8. Oksieniuk Zachariasz, 9. Polech Aleksander, 10. Szczerbiński Jan, 11. Tychoniuk Piotr.

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

12. Borsuk Paweł, 13. Cybik Konrad, 14. Makowski Eugeniusz, 15. Racibor Jan.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

464

ZARZĄDZENIE Nr 74 PREZESA RADY MINISTRÓW I PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 9 kwietnia 1952 r.

w sprawie utrzymania w aktualności jednolitych danych o powierzchni użytków rolnych i innych gruntów.

W celu utrzymania w aktualności jednolitych danych o powierzchni użytków rolnych i innych gruntów — uzyskanych w wyniku wykonania zarządzenia Nr 129 Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego PKPG z dnia 17 lipca 1951 r. w sprawie ustalenia jednolitych danych o powierzchni użytków rolnych i innych gruntów oraz ustalenia jednolitej nomenklatury poszczególnych rodzajów tych użytków (Monitor Polski Nr A-69, poz. 898) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Urzędy, instytucje i jednostki gospodarki społecznej, będące bezpośrednimi użytkownikami gruntów lub zarządzające gruntami, oraz spółdzielnie produkcyjne obowiązane są zgłaszać prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych (referatom geodezyjnym) zmiany w użytkowaniu gruntów, powstałe po dniu 1 stycznia 1952 r.

2. Zgłoszenie zmian odpowiednio udokumentowanych powinno być dokonane w prezydium rady narodo-

wej powiatu (miasta), na którego terenie położone są grunty, niezwłocznie po powstaniu zmiany, a w uzasadnionych przypadkach nie później, niż w terminie 6-tygodniowym.

§ 2. Jako zmiany w użytkowaniu gruntów należy uważać:

- 1) zmiany użytkowników,
- 2) zmiany w powierzchni ogólnej gruntów,
- 3) zmiany w rodzajach użytków i w powierzchniach,
- 4) zmiany w danych powierzchniowych, ujawnione na skutek pomiarów.

§ 3. Za udokumentowane uważa się zgłoszenie zmian, do którego dołączono co najmniej jeden z następujących dokumentów:

- 1) protokół zdawczo-odbiorczy lub inny dowód przekazania gruntów,
- 2) protokół graniczny.

- 3) dokumenty pomiarowe,
- 4) oświadczenie pisemne użytkownika — o ile nie sporządzono jednego z wyżej wymienionych dokumentów.

§ 4. Prezes Głównego Urzędu Pomiarów Kraju wyda szczegółowe przepisy dotyczące wykonania niniejszego zarządzenia.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz
Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr

465

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 marca 1952 r.

w sprawie ewidencji towarowej i zasad fakturowania w państwowych przedsiębiorstwach handlowych w obrocie krajowym.

Na podstawie art. 18 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 439) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozróżnia się następujące rodzaje działalności w państwowych przedsiębiorstwach handlowych:

- 1) obrót towarowy,
- 2) skup (bezpośredni, tj. zakup dokonywany przez przedsiębiorstwo wprost od producenta lub posiadacza, i pośredni, tj. zakup dokonywany przez przedsiębiorstwo za pośrednictwem upoważnionych do tego jednostek handlowych),
- 3) żywienie zbiorowe,
- 4) przetwórstwo,
- 5) usługi.

2. Obrót towarowy jako rodzaj działalności dzieli się na dwa szczeble:

- 1) szczebel hurtu,
- 2) szczebel detalu.

3. Odrębnie należy traktować działalność biur zbytu i składnic na rachunek przemysłu bądź importera.

§ 2. 1. W rozumieniu niniejszego zarządzenia:

- 1) wszelkie obroty dokonywane pomiędzy różnymi rodzajami działalności i szczeblami (§ 1 ust. 1 i 2) są:
 - a) „sprzedażą zewnętrzną” — jeżeli dokonywane są pomiędzy przedsiębiorstwami albo pomiędzy przedsiębiorstwem państwowym a inną osobą prawną lub fizyczną,
 - b) „sprzedażą wewnętrzną” — jeżeli dokonywane są w ramach tego samego przedsiębiorstwa pomiędzy jednostkami prowadzonymi na wewnętrznym rozrachunku gospodarczym,
- 2) wszelkie obroty dokonywane w ramach tego samego rodzaju działalności i na tym samym szczeblu (§ 1 ust. 1 i 2) są:
 - a) „przerzutem zewnętrznym” — jeżeli dokonywane są pomiędzy przedsiębiorstwami,
 - b) „przerzutem wewnętrznym” — jeżeli dokonywane są pomiędzy jednostkami prowadzonymi na rozrachunku gospodarczym w ramach tego samego przedsiębiorstwa,
- 3) obroty na szczeblu hurtu ze spółdzielniami Centrali Rolniczych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” są „sprzedażą zewnętrzną”.

2. Tranzytem rozliczanym i organizowanym są natomiast obroty w rozumieniu zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 490 z dnia 24 października 1951 r. w sprawie obrotów tranzytowych (Biuletyn PKPG z 1952 r. Nr 3, poz. 17).

§ 3. Przy obrotach wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 2 może być pobierana prowizja, jeżeli ustalona została w trybie przewidzianym dla marż handlowych.

§ 4. Towary ewidencjonuje się:

- 1) w hurcie — po cenach detalicznych, hurtowych lub zbytu zależnie od tego, która z tych cen została przyjęta w cenniku, oraz po cenach zakupu bądź sprzedaży przy transakcjach z przedsiębiorstwami spółdzielczymi i podmiotami gospodarki nie uspołecznionej,
- 2) w składnicach — po cenach detalicznych, hurtowych lub cenach zbytu,
- 3) w detalu — po cenach detalicznych,
- 4) w skupie bezpośrednim — po cenach skupu, w skupie pośrednim — po cenach skupu powiększonych o prowizję,
- 5) w zakładach żywienia zbiorowego artykuły spożywcze — po cenach detalicznych, a z braku tychże — po cenach zakupu powiększonych o ustalone marże (ustalony narzut),
- 6) w zakładach przetwórczych wyroby gotowe i półfabrykaty — po cenach planowanego kosztu własnego, materiały — po cenach zakupu,
- 7) w zakładach usługowych usługi nie zafakturowane — po cenach kosztu własnego, materiały natomiast — po cenach zakupu.

§ 5. 1. Fakturowanie odbywa się:

A. przy sprzedaży zewnętrznej i wewnętrznej oraz w tranzycie rozliczanym:

- 1) w hurcie:
 - a) towarów ewidencjonowanych po cenach detalicznych — po cenach detalicznych pomniejszonych o rabat detaliczny,
 - b) towarów ewidencjonowanych po cenach hurtowych — po cenach hurtowych,
 - c) towarów ewidencjonowanych po cenach zakupu — po cenach zakupu powiększonych o procentowy narzut hurtowy,
- 2) w detalu — po cenach detalicznych,
- 3) w skupie i w zakładach przetwórczych — po cenach zbytu,
- 4) w biurach zbytu i w składnicach:
 - a) po cenach detalicznych pomniejszonych o rabat detaliczny i hurtowy, jeżeli dla towarów tych ustalono w cennikach ceny detaliczne,
 - b) po cenach hurtowych pomniejszonych o rabat hurtowy — dla towarów, dla których w cennikach ustalono ceny hurtowe,
 - c) przy sprzedaży towarów, na które w cennikach ustalone są tylko ceny zbytu — po cenach zbytu,
- 5) w zakładach usługowych — po cenach taryfowych; zakłady transportowe przedsiębiorstw Miejskiego Handlu Detalicznego fakturują za świadczone usługi po cenie odpowiadającej planowanemu kosztowi własnemu;